Onsdag den 20. oktober 2021

P9_TA(2021)0429

Effektiviteten af medlemsstaternes anvendelse af midlerne fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i tilfælde af naturkatastrofer

Europa-Parlamentets beslutning af 20. oktober 2021 om effektiviteten af medlemsstaternes anvendelse af midlerne fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i tilfælde af naturkatastrofer (2020/2127(INI))

(2022/C 184/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 175, artikel 310, stk. 5, og artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til artikel 2, 3 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelsen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ([1]) (forordningen om Solidaritetsfonden) og dens efterfølgende ændringer af 15. maj 2014 og 30. marts 2020,

— der henviser til Kommissionens endelige rapport af 7. december 2018 om den efterfølgende evaluering af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 2002-2016,

— der henviser til arbejdsdokument af 15. maj 2019 fra Kommissionens tjenestegrene om evalueringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 2002-2017 (SWD(2019)0186),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/461 af 30. marts 2020 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 med henblik på at yde finansiel bistand til medlemsstater og til lande, der forhandler om tiltrædelse af Unionen, som er alvorligt berørt af en større folkesundhedskrise ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 18. maj 2021 om revisionen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 1. december 2016 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: En vurdering ([5]),

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 3/2008 af 15. april 2008 med titlen »Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: Hvor hurtig, effektiv og smidig er den?«,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2012 af 3. august 2013 med titlen »Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds reaktion på jordskælvet i Abruzzo i 2009: foranstaltningernes relevans og omkostningerne forbundet med dem«,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0273/2021),

([1]) EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.
([2]) EUT L 99 af 31.3.2020, s. 9.
([3]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0220.
([4]) EUT C 316 af 6.8.2021, s. 2.
([5]) EUT C 224 af 27.6.2018, s. 140.

A. der henviser til, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (i det følgende benævnt »Solidaritetsfonden«) blev oprettet i 2002 som en reaktion på de alvorlige oversvømmelser i Centraleuropa i sommeren 2002; der henviser til, at den blev oprettet for at yde finansiel bistand til medlemsstater og kandidatlande, der rammes af naturkatastrofer, såsom oversvømmelser, jordskælv eller storme; der henviser til, at Solidaritetsfonden er blevet et af Unionens vigtigste instrumenter til katastrofeberedskab samt et konkret udtryk for solidaritet i Unionen;

B. der henviser til, at Solidaritetsfonden er et af de mest konkrete udtryk for Unionens solidaritet, som alle EU-borgere forventer, når der opstår katastrofer eller alvorlige folkesundhedskriser; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser påpegede, at solidaritet mellem medlemsstaterne ikke er valgfri, men faktisk er en af Unionens kerneværdier, jf. artikel 3 i TEU, og en forpligtelse, der bl.a. følger af artikel 2 og 21 i TEU; der henviser til, at Parlamentet i samme beslutning indtrængende opfordrer Kommissionen til at styrke alle komponenter af sin krisehåndtering og sit katastrofeberedskab;

C. der henviser til, at Solidaritetsfondens regelsæt blev ændret i 2014 og 2020, idet der var behov for at forenkle procedurerne og udvide fondens anvendelsesområde til at omfatte krisesituationer på folkesundhedsområdet såsom covid-19;

D. der henviser til, at der under Solidaritetsfonden er blevet udbetalt i alt 6 548 mia. EUR med et gennemsnit på 339,9 mio. EUR om året; der henviser til, at de beløb, som udbetales pr. år, varierer betydeligt fra år til år; der henviser til, at de midler, der ikke blev anvendt i et givet år, kan fremføres til det efterfølgende år, og at det ligeledes er muligt at trække på de midler, der er afsat for det efterfølgende år, på forhånd, hvilket giver den nødvendige fleksibilitet til at håndtere uforudsete katastrofer;

E. der henviser til, at Solidaritetsfondens udgifter er steget fra et femårigt gennemsnit på ca. 270 mio. EUR fra 2002-2015 til et femårigt gennemsnit på 534 mio. EUR fra 2016 til 2020; der henviser til, at denne stigning skyldtes en kombination af en stigning i skaderne og en stigning i det beløb, der udbetales pr. euro af anrettet skade; der henviser til, at denne stigning også afspejler fondens merværdi;

F. der henviser til, at alvoren og hyppigheden af naturkatastrofer og krisesituationer på folkesundhedsområdet helt sikkert vil stige yderligere på grund af klimaændringerne, hvilket vil øge behovet for en stærk og velgennemført katastrofeberedskabsmekanisme;

G. der henviser til, at den nye flerårige finansielle ramme (FFR) opererer med en ny budgetpakke med betegnelsen »solidaritets- og nødhjælpsreserven«, som kombinerer Solidaritetsfonden og nødhjælpsreserven, og som skal kunne imødekomme på den ene side krisesituationer som følge af større katastrofer i medlemsstater eller lande, der forhandler om tiltrædelse af Unionen, (Solidaritetsfonden) og på den anden side specifikke akutte behov i Unionen eller i tredjelande, særligt i tilfælde af humanitære kriser (nødhjælpsreserven);

H. der henviser til, at nogle regioner strukturelt er sårbare over for visse tilbagevendende naturkatastrofer såsom oversvømmelser, voldsom seismisk aktivitet eller vulkansk aktivitet eller folkesundhedskriser og derfor kræver en særlig proaktiv tilgang;

I. der henviser til, at den tid, det tager at få det fulde tilskud igennem, kan reduceres yderligere for at opfylde det presserende behov for solidaritet fra Unionens side;

1. understreger, at Solidaritetsfonden mellem 2002 og 2020 mobiliserede over 6,5 mia. EUR til interventioner i 96 katastrofer i 23 medlemsstater og ét tiltrædelsesland; bemærker, at det største antal ansøgninger blev indgivet for at dække skader forårsaget af oversvømmelser, og at over 60 % af de støttede katastrofer tilhørte denne kategori; bemærker endvidere, at jordskælv var de begivenheder, der forårsagede den største samlede skade målt i økonomisk henseende og tegnede sig for 48 % af den støtte, der blev ydet under Solidaritetsfonden;

2. bemærker, at Solidaritetsfondens anvendelsesområde som en del af Unionens koordinerede pakke som reaktion på covid-19-pandemien blev udvidet ved forordning (EU) 2020/461, som trådte i kraft den 1. april 2020; glæder sig over, at folkesundhedskriser nu ligger inden for rammerne af Solidaritetsfonden, hvilket giver mulighed for at mobilisere den, hvis det er nødvendigt, for at støtte de hårdest ramte medlemsstater og tiltrædelseslande; glæder sig i forbindelse med denne revision over forhøjelsen af forskudsbetalingerne til de berørte lande fra 10 % af det forventede støttebeløb (begrænset til maksimalt 30 mio. EUR) til 25 % (begrænset til højst 100 mio. EUR); opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af denne mulighed i tæt samarbejde med regionale og lokale myndigheder;

Onsdag den 20. oktober 2021

3. bemærker, at Kommissionen i marts 2021 foreslog en pakke på næsten 400 mio. EUR under Solidaritetsfonden til 17 medlemsstater og tre tiltrædelseslande for at bekæmpe covid-19-sundhedskrisen; bemærker, at finansieringen vil dække en del af de offentlige udgifter til finansiering af medicinske og personlige værnemidler, nødhjælp til befolkningen og foranstaltninger til forebyggelse, overvågning og bekæmpelse af spredning af sygdomme;

4. understreger, at Solidaritetsfonden trods covid-19-krisens fremtrædende plads fortsat skal yde støtte til lande, der er ved at komme sig efter naturkatastrofer; understreger, at klimaændringer er en utvetydig realitet, og at det derfor er vigtigt også at handle på mellemlang og lang sigt; er fortsat bekymret over, om Solidaritetsfondens finansiering er tilstrækkelig, navnlig i betragtning af udvidelsen af dens anvendelsesområde og sammenlægningen med nødhjælpsreserven under FFR for 2021-2027; bemærker, at solidaritets- og nødhjælpsreserven har et maksimalt loft på 1,2 mia. EUR;

5. beklager, at lande, der — på grund af budgetmæssige begrænsninger som følge af covid-19-pandemien i 2020 — ansøger om støtte, vil modtage mindre end 50 % af det potentielle støttebeløb; er fortsat bekymret over de ressourcer, der er til rådighed under Solidaritetsfonden fra 2021 til 2027, navnlig i lyset af dens bredere anvendelsesområde; mener derfor, at det er nødvendigt at overvåge, om det samlede finansieringsbeløb og tildelingsordningerne for solidaritets- og nødhjælpsreserven har en indvirkning på Solidaritetsfondens effektivitet i betragtning af udvidelsen af dens anvendelsesområde og antallet og omfanget af katastrofer;

6. glæder sig over, at 2014-reformen præciserede antagelighedskriterierne i forbindelse med regionale katastrofer, og at dette øgede deres godkendelsesprocent fra 31 % til 85 %; anerkender, at dette var et vigtigt skridt i retning af at øge forudsigeligheden af ansøgningsprocessen og Solidaritetsfondens effektivitet; påpeger, at det også er vigtigt at tage hensyn til de anslåede økonomiske omkostninger i form af miljøskader som følge af en katastrofe;

7. minder om, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod de regioner i den yderste periferi, der oplever vanskelige klimaforhold, som i alvorlig grad hæmmer deres udvikling; mener derfor, at det er afgørende, at der vedtages specifikke foranstaltninger for regionerne i den yderste periferi og alle områder, der er særligt udsatte for naturkatastrofer, såsom øer, bjergområder og tyndt befolkede regioner;

8. understreger behovet for at frigive finansiel bistand gennem Solidaritetsfonden til de regioner og områder, der er særligt berørt af naturkatastrofer i Unionen; mener, at den finansielle støtte fra fonden skal fordeles retfærdigt mellem de hårdest ramte regioner og områder i medlemsstaterne;

9. understreger fondens store merværdi med hensyn til at støtte nødforanstaltninger og genopbygningsbestræbelser og lette den finansielle byrde for nationale, regionale og lokale myndigheder, selv om der skal gennemføres forbedringer med hensyn til hastighed, sammenhæng, effektivitet og fremme af interventionerne;

10. fremhæver den vigtige rolle, som katastrofeforebyggelse og -styring spiller i EU; opfordrer Kommissionen til at lette udarbejdelsen af en koordineret plan for nøjagtig og hurtig skadesvurdering; opfordrer hvert modtagerland til i deres gennemførelsesrapporter at redegøre for de forebyggende foranstaltninger, de har truffet eller planlægger at træffe, herunder hvordan de vil anvende Unionens strukturfonde til at begrænse fremtidige skader og så vidt muligt undgå en gentagelse af lignende naturkatastrofer; understreger, at fremtidige udfordringer, enten i forbindelse med klimaændringer eller krisesituationer på folkesundhedsområdet, primært kræver en forebyggende politik; bemærker, at Solidaritetsfonden er af afhjælpende karakter; minder derfor om nødvendigheden af effektive synergier med andre EU-politikker og -programmer, navnlig fondene under samhørighedspolitikken, EU-civilbeskyttelsesmekanismen, den europæiske grønne pagt og de EU-politikker og -programmer, der støtter katastrofeforebyggelse og risikostyring; opfordrer til, at der foretages en revision af Solidaritetsfonden for at sikre, at princippet om »bedre genopbygning« forankres deri;

11. minder om vigtigheden af at respektere retsstatsprincippet og beskytte Unionens finansielle interesser; mener derfor, at Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, Den Europæiske Revisionsret og, hvor det er relevant, Den Europæiske Anklagemyndighed bør være i stand til at overvåge gennemførelsen af Solidaritetsfonden inden for rammerne af deres kompetencer og i overensstemmelse med deres beføjelser;

12. fremhæver behovet for praktisk støtte fra Kommissionen til medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med skadesvurdering, og tilskynder Kommissionen til at sikre formidling af god praksis med hensyn til forvaltningen og anvendelsen af institutionelle koordineringsstrukturer i katastrofesituationer; understreger, at det i tilfælde af alvorlige jordskælv eller massive oversvømmelser kan tage længere tid at afbøde konsekvenserne end ved andre naturkatastrofer; mener, at dette bør afspejles i enhver fremtidig revision af Solidaritetsfonden, navnlig med hensyn til at muliggøre tilstrækkelig absorptionstid ud over de nuværende ansøgningsfrister;

Ansøgningernes kvalitet

13. bemærker med beklagelse, at kvaliteten af ansøgninger om finansiering varierer, og at dette kan forlænge mobiliseringsprocessen; bemærker, at vurderingen af skader ofte er den vanskeligste del i denne henseende på grund af udfordringer i forbindelse med dataindsamling, overlapning og dobbeltarbejde og udvikling af aggregerede data i overensstemmelse med Kommissionens krav; opfordrer Kommissionen til at indføre krav, der er så enkle og ligetil som muligt, samtidig med at det nødvendige detaljeringsniveau bevares; opfordrer Kommissionen til at udvikle et fælles redskab eller system til at styrke modtagernes kapacitet til at følge standardiserede tilgange til kvantificering af data om tab som følge af katastrofer og systemer til indsamling af data om tab, hvorved den administrative byrde mindskes, og ansøgningsproceduren forenkles mest muligt;

14. understreger den vigtige rolle, som lokale myndigheder, dvs. kommuner, ikkestatslige organisationer (NGO'er) og civilsamfundet spiller med hensyn til at levere feltdata til de nationale myndigheder; fremhæver derfor, at et effektivt samarbejde med lokale myndigheder og NGO'er også kan forbedre ansøgningernes kvalitet; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle effektive koordineringsmekanismer for at gøre fuld brug af de data, som NGO'ernes bidrager med;

15. fremhæver, at dataindsamling til ansøgninger om støtte fra Solidaritetsfonden ved folkesundhedskriser er en nyhed for landene og derfor kan vise sig at være særligt udfordrende; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på dette spørgsmål og til at støtte landene på alle mulige måder, herunder gennem ydelse af teknisk støtte;

16. beklager, at forordningen om Solidaritetsfonden i øjeblikket ikke tillader indgivelse af støtteansøgninger på tværs af grænserne, selv om visse områder, der er særligt sårbare over for naturkatastrofer såsom bjergområder, ofte går på tværs af grænserne;

Rettidig indgriben

17. bemærker, at Solidaritetsfonden i henhold til artikel 1 i forordningen om Solidaritetsfonden blev oprettet for at give Unionen mulighed for »hurtigt, effektivt og smidigt at reagere på katastrofesituationer«; bemærker, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 3/2008 konkluderede, at Solidaritetsfonden ikke reagerede hurtigt på katastrofer, da støtten normalt først blev udbetalt ca. et år efter katastrofen; bemærker, at denne varighed kun faldt en smule efter reformen af Solidaritetsfonden i 2014, som det blev fremhævet i evalueringen af Solidaritetsfonden i 2018; er fortsat bekymret over den fremtidige varighed af proceduren under den nye FFR, som omfatter Solidaritetsfondens budget under solidaritets- og nødhjælpsreserven;

18. minder om, at det er afgørende, at støtte og midler sendes så hurtigt, let og fleksibelt som muligt til de berørte regioner; minder i denne forbindelse om betydningen af synergier mellem EU-civilbeskyttelsesmekanismen, afsnittet om tilpasning til klimaforandringerne under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og territoriale samarbejdsprogrammer og Solidaritetsfonden; understreger, at sådanne synergier er afgørende for at sikre en omfattende og hurtig reaktion på en nødsituation, samtidig med at der tilvejebringes en stærk resilienspakke;

19. er bekymret over, at på trods af den øgede værdi af forskudsbetalinger fra 10 % til 25 % af det forventede finansielle bidrag er den gennemsnitlige tid at foretage forskudsbetalinger stadig meget lang (ca. fem måneder);

20. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at overveje mere reaktive løsninger og navnlig til at fortsætte sit arbejde med retningslinjer for forenklet anvendelse af Solidaritetsfonden for at lette de nationale, regionale og lokale myndigheders indsats og fortsætte sit arbejde med at forenkle og fremskynde ansøgningsproceduren for medlemsstaterne, f.eks. ved at lægge særlig vægt på at forenkle ansøgninger om aktivering af Solidaritetsfonden i flere regioner i forbindelse med grænseoverskridende katastrofer for at sikre en hurtigere reaktion på intensiveringen af større og regionale naturkatastrofer og større folkesundhedskriser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere en mekanisme, hvorved der ydes finansiel støtte til en medlemsstat i en nødsituation, uanset om Solidaritetsfondens årlige budget er blevet brugt;

21. bemærker med beklagelse, at oversættelse af dokumenter eller andre specifikke tekniske udfordringer kan forårsage betydelige forsinkelser på forskellige stadier af Solidaritetsfondens interventioner; opfordrer Kommissionen til at indføre de nødvendige midler til at behandle oversættelser af dokumenter, der indgives af katastroferamte stater, hurtigere og dermed forhindre forsinkelser i Solidaritetsfondens interventioner;

22. bemærker med bekymring, at tidsrummet mellem en katastrofe og den fulde udbetaling af bistand, som Kommissionen har rapporteret om i sine årsrapporter om Solidaritetsfonden, fortsat er en af de centrale udfordringer for Solidaritetsfonden; understreger, at dette er af særlig betydning i den nuværende situation, da covid-19-pandemien og klimaændringerne sandsynligvis vil udløse en betydelig stigning i antallet af ansøgninger, hvilket kan føre til yderligere forsinkelser; noterer sig Kommissionens synspunkt om, at mulighederne for at fremskynde beslutningsprocessen for mobilisering af Solidaritetsfonden er blevet udnyttet fuldt ud gennem de ændringer, der blev indført ved revisionen af Solidaritetsfonden i 2014, og at mulighederne for yderligere at fremskynde mobiliseringen af Solidaritetsfonden er begrænsede; minder om, at en hurtig reaktion på nødsituationer kan være afgørende for at sikre, at Solidaritetsfonden fungerer effektivt; understreger, at dette især er relevant i regioner med begrænsede alternative finansieringskilder; opfordrer Kommissionen til at udtømme alle muligheder for at fremskynde mobiliseringen af Solidaritetsfonden under de nye FFR-ordninger, særlig for mindre udviklede regioner;

Resultaterne af evalueringen

23. bemærker med beklagelse, at det i evalueringen konstateres, at gennemførelsesrapporterne fra modtagerlandene varierer betydeligt med hensyn til dataenes længde, indhold og detaljeringsgrad; bemærker med bekymring, at det på grund af denne variation ikke er muligt at foretage systematiske og sammenlignende analyser af resultater eller sammenligne planlagte resultater med faktiske resultater; bemærker endvidere, at de analyserede casestudier afslørede hyppige forskelle mellem antagelserne om prioriteterne for støtten fra Solidaritetsfonden i gennemførelsesaftalen og det, der faktisk var nødvendigt på stedet; er bekymret over, at denne mangel på oplysninger og sammenlignelige data hindrer Kommissionens effektive overvågning af gennemførelsen af Solidaritetsfonden og potentielt truer den effektive anvendelse af Solidaritetsfonden med en negativ indvirkning på fremme af territorial, økonomisk og social samhørighed i EU;

24. noterer sig dokumentationen fra casestudierne i den eksterne evalueringsrapport om, at gennemførelsen af den fulde procedure for offentlige indkøb i den begrænsede tid, der er til rådighed i en krisesituation, var en udfordring for nogle modtagerlande; advarer om, at offentlige indkøb i nødsituationer er et område, der er særligt sårbart over for svig, korruption og uregelmæssigheder, hvorfor det understreger betydningen af effektive kontrolsystemer og klageprocedurer; understreger betydningen af at sikre, at medlemsstaterne følger procedurerne for offentlige indkøb som reaktion på krisesituationer; understreger, at enhver undtagelse skal sikre, at indkøbsprocedurerne er i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og beskyttelse af Unionens finansielle interesser, herunder på regionalt og lokalt plan;

25. bemærker, at aktiveringen af Solidaritetsfonden udløses af, at der indtræffer en katastrofe, og at fordelingen af midlerne som sådan ikke foregår efter territoriale kvoter; er ikke desto mindre overrasket over evalueringens konstatering af, at tildelingerne er koncentreret på et lille antal modtagere, idet 77 % af midlerne fordeles til de fire største medlemsstater; understreger behovet for behovsbaseret solidaritet under hensyntagen til modtagerlandenes evne til at håndtere en katastrofe;

26. bemærker, at Solidaritetsfonden gennemføres af de udpegede myndigheder i modtagerlandene i henhold til princippet om delt forvaltning; bemærker, at Kommissionens beføjelser til at påvirke, hvilke projekter der modtager støtte, derfor er begrænsede; minder Kommissionen om Parlamentets beslutning af 1. december 2016, hvori Parlamentet understregede, at det var vigtigt at få fastslået, om tilskud fra Solidaritetsfonden er blevet anvendt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, og opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden og sikre, at offentligheden har adgang til information i hele støtteperioden; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på tilfælde af potentielt misbrug af midler fra Solidaritetsfonden under delt forvaltning og til at formulere foranstaltninger til at øge gennemsigtigheden og overvåge og forebygge et sådant potentielt misbrug;

27. bemærker med beklagelse den forsinkede afslutning af visse interventioner; er bekymret over, at de nationale myndigheder i nogle tilfælde krævede længere perioder til at besvare revisionsspørgsmål eller ikke besvarede gentagne anmodninger om revisionsoplysninger; anerkender betydningen af rettidig afslutning; opfordrer Kommission til at give Parlamentet meddelelse om afslutning;

28. bemærker, at Solidaritetsfondens årsrapporter dækker perioden fra 2008 til 2018 og offentliggøres på irregulær vis; bemærker endvidere, at der endnu ikke er offentliggjort nogen årsrapport for 2019 og 2020; minder Kommissionen om dens forpligtelse til hvert år inden den 1. juli at aflægge rapport om Solidaritetsfondens aktiviteter i det foregående år; opfordrer Revisionsretten til at underrette Parlamentet om alle resultater som led i den årlige revisionserklæring vedrørende gennemførelsen af Solidaritetsfonden;

29. insisterer på, at budgetmyndighedens rolle sikres fuldt ud; bemærker, at bevillinger til Solidaritetsfonden under den nye FFR opføres på det almindelige budget og stilles til rådighed via overførsler; understreger nødvendigheden af at sikre rettidig information om sådanne overførsler og — uanset den nye procedure — nødvendigheden af, at Kommissionen leverer den samme grad af information som i den foregående FFR; beklager endvidere manglen på detaljerede baggrundsoplysninger om ansøgninger om støtte fra Solidaritetsfonden, hvilket hæmmer kontrollen, og insisterer på, at Kommissionen fremlægger alle tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 4 i forordningen om Solidaritetsfonden;

30. opfordrer Revisionsretten til at foretage en ny revision af Solidaritetsfonden med henblik på eventuelt at revurdere instrumenterne og budgettet for at sikre, at der er et tilstrækkeligt og funktionelt budget til rådighed til effektivt at håndtere større og regionale naturkatastrofer samt større folkesundhedskriser;

31. minder om Solidaritetsfondens mål om at demonstrere og styrke solidariteten; understreger, at dette mål kun kan nås, hvis borgerne kender til Solidaritetsfondens interventioner; fremhæver betydningen af at styrke den offentlige omtale i denne henseende; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis med hensyn til at øge Solidaritetsfondens synlighed; opfordrer medlemsstaterne til at medtage en beskrivelse af de kommunikations- og reklameaktiviteter, der er gennemført i forbindelse med operationer inden for rammerne af Solidaritetsfonden, i deres gennemførelsesrapporter med henblik på at give et fuldstændigt og systematisk overblik over mediedækningen;

32. beklager den manglende synlighed af Solidaritetsfonden, hvilket betyder, at Unionens rolle ikke altid fremgår tydeligt; beklager, at forordningen om Solidaritetsfonden hverken indeholder en forpligtelse til at offentliggøre støtte fra Solidaritetsfonden eller nogen rapporteringskrav herom; fremhæver, at medlemsstaterne har udviklet god praksis for at udbrede kendskabet til støtte fra Solidaritetsfonden, såsom brugen af flag og EU-logoer; opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre finansiel bistand fra Solidaritetsfonden og til at gøre opmærksom på de arbejder og tjenester, der er blevet eller vil blive finansieret af Solidaritetsfonden; forventer, at den kommende revision af forordningen om Solidaritetsfonden vil omfatte en forpligtelse til at offentliggøre og informere om støtte fra Solidaritetsfonden, f.eks. via nationale medier og andre medieforetagender, for at sikre, at borgerne får kendskab hertil.

33. minder om, at bistand fra Solidaritetsfonden kun omfatter genoprettelse til de oprindelige forhold for infrastruktur inden for energi, vand og spildevand, telekommunikation, transport, sundhed og uddannelse, og ikke de ekstra omkostninger til at genopbygge mere katastrofemodstandsdygtige og klimarobuste infrastrukturer, som anbefalet i den europæiske grønne pagt, idet dette må finansieres af modtagerlandet med dets egne midler og med andre EU-midler som f. eks. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden; opfordrer til et højere niveau af synergier mellem samhørighedspolitikkens instrumenter og Solidaritetsfonden;

34. opfordrer Kommissionen til at identificere de regioner, der er mere udsatte for specifikke eller tilbagevendende naturkatastrofer, og til at foreslå en handlingsplan for risikobegrænsning og målrettede foregribende aktiviteter; opfordrer endvidere Kommissionen til at foreslå en revision af Solidaritetsfonden med henblik på at etablere en mere målrettet, effektiv og rettidig hurtig reaktionsmekanisme i områder og regioner, der er udsat for specifikke eller tilbagevendende naturkatastrofer;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.